

Publicerad 2011-10-04 08:48 av Yrre

Bringa ljusbåge

Det var runt min egen hals jag lade oket
men mina egna händer som lyfte det bort
att frivilligt vandra bruten
till det är livet alltför kort.

Jag sa nej och reste på kroppen
såg utöver det vackra för min blick
det var så jag började helas
och mina ben bara gick.

Nu har jag vandrat sju varv runt en himmel
lika mörk och skrämmande som förr
men något har förändrats
jag har släppt in dagen genom min dörr

Ljuset dallrar under taket
skimrar i varje tanke tänkt
så lärde jag mig att var himmel
av ljuset hoppfullt blänkt

annars hade jag aldrig sett den

som ett hopp, en gåva, att ge

numera dansar jag ödmjukt under den

för just den har fått mig att se

Att vi är bara så starka, så hjälplösa

som vi tillåter oss att brutna gå

våga se himlar runt omkring mig

mitt mod tänker jag mig så.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten